

Overeenkomst, op 23 oktober 1957 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten, betreffende het wegvervoer

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 18 maart 1958.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 17 april 1958.

's-Gravenhage, 18 maart 1958.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands van de op 23 oktober 1957 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten overeenkomst betreffende het wegvervoer, met briefwisseling (*Trb.* 1957, 216)¹).

Tevens gelieve U Hoogedelgestrenge aan te treffen een toelichtende nota bij de genoemde overeenkomst.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

De economische ordening van het internationale wegvervoer is reeds geruime tijd een onderwerp van uitvoerig internationaal overleg. Kort na de laatste wereldoorlog werden in de organen van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties enige afspraken geformuleerd, die worden aangeduid als de „Vrijheden van Genève”. Deze richtlijnen beogen te komen tot vrijheid, of waar zulks niet mogelijk is, tot de meest liberale toepassing van vergunningstelsels, voor het internationaal wegvervoer van goederen en personen, daarbij aan de Regeringen de keuze latend, welke soort van behandeling zij op dit vervoer zullen toepassen. Ten einde een afzonderlijke aanvaarding van één of meer dezer richtlijnen mogelijk te maken, werden daarbij de volgende categorieën onderscheiden:

- a. vrijheid voor transitovervoer van goederen;
- b. vrijheid voor ander goederenvervoer;
- c. liberale toepassing van vergunningstelsels voor bepaalde vormen van goederenvervoer;
- d. vrijheid voor internationaal toeristenvervoer;
- e. liberale toepassing van vergunningstelsels voor alle personenvervoer, waaronder toeristenvervoer.

Hoewel deze afspraken nog niet konden worden vastgelegd in een formele, multilaterale overeenkomst, zijn zij toch voor de ontwikkeling van het internationale wegvervoer van grote betekenis geweest. Het dient dan ook te worden betreurd, dat het tot nu toe niet heeft mogen gelukken een definitieve regeling op dezelfde grondslag tot stand te brengen. Ten einde niettemin de totstandkoming van een dergelijke regeling in deze zin te kunnen beïnvloeden wordt er naar gestreefd met de landen, welke daarvoor in aanmerking komen, bilaterale overeenkomsten af te sluiten, waarvoor de „Vrijheden” zoveel mogelijk de grondslag vormen.

De onderhavige overeenkomst met Zweden inzake het internationale wegvervoer dient mede in dit licht te worden gezien.

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Zij is tevens van rechtstreeks belang voor het vervoer tussen beide landen, waarvan de omvang een internationale regeling zeker rechtvaardigt, zoals moge blijken uit het feit, dat door het Nederlandse beroepsvervoer tussen beide landen in 1956 6630 ton goederen werd vervoerd.

De overeenkomst biedt de wederzijdse ondernemers de zekerheid van bepaalde vrijheden en verplicht de Regeringen ten aanzien van andere vormen van wegvervoer tot een liberaal beleid. In het personenvervoer zullen vrij zijn de gesloten rondritten (artikel 1a) en ieder vervoer, waarbij groepen van personen worden gebracht (artikel 1b), alsmede het transitovervoer (artikel 1c). Hierin schuilt reeds een aanzienlijke uitbreiding van de krachtens de „Vrijheden van Genève” verleende faciliteiten. Het grensoverschrijdende goederenvervoer met inbegrip van het vervoer van en naar derde landen wordt aan geen beperking onderworpen (artikel 5).

De liberale behandeling heeft vooral betrekking op het z.g. pendelvervoer naar vakantieoorden (artikel 2b).

Het bestaan van de „Vrijheden van Genève” heeft de wenselijkheid medegebracht om de terminologie van de overeenkomst op sommige punten aan te passen. Dit heeft ook tot gevolg gehad, dat ter verduidelijking van het in artikel 5 in navolging van de meergenoemde „Vrijheden” gebezigde begrip „internationaal vervoer” een interpretatie daarvan in een afzonderlijke notawisseling is vastgesteld. Deze houdt overigens geen beperking in.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. ALGERA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.